

Sygnatura akt II C 424/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T.

Protokolant starszy sekretarz sądowy M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 października 2019 roku w Ł.

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W.

przeciwko S. M. i Z. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda:

a) kwotę (...),25 (dwadzieścia trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt trzy 25/100) złotych;

b) odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty (...),25 (dwadzieścia trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt trzy 25/100) złotych od dnia 8 listopada 2018 roku do dnia 23 października 2019 roku;

2. rozkłada należność zasądzoną w punkcie 1. a) na raty miesięczne w wysokości: pierwsza rata 893,25 (osiemset dziewięćdziesiąt trzy 25/100) złotych i pozostałe 23 raty po 1000 (tysiąc) złotych, płatne do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od listopada 2019 roku wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

3. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę (...) (trzy tysiące dziewięćset trzydzieści trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 424/19

UZASADNIENIE

W dniu 08 listopada 2018 roku Syndyk masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, domagając się zasądzenia od S. M. i Z. P. solidarnie kwoty 23893,25 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, wraz z opłatą manipulacyjną w wysokości 0,19 zł.

(pozew k. 4- 7v)

W dniu 04 grudnia 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie, w sprawie VI Ne- e (...), wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądanie pozwu.

(nakaz k. 8)

Pozwane wniosły sprzeciw od powyższego nakazu zaskarżając go w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa z uwagi na nieistnienie zobowiązania i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Podniosły zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k. 9 v- 10)

W piśmie z dnia 3 czerwca 2019 roku powód wskazał, iż na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kapitał w kwocie 19107,71 zł oraz odsetki karne w kwocie 4785,54 zł.

(pismo k. 16- 23, pełnomocnictwa k. 24- 25)

Na rozprawie w dniu 9 października 2019 roku pozwane uznały powództwo. Wniosły o rozłożenie należności na raty. Do końca postępowania stanowisko pełnomocnika powoda nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 163- 164)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2012 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo- Kredytowa w W., jako pożyczkodawca, zawarła z S. M., jako pożyczkobiorcą, umowę pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...), na podstawie której udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 45000 zł na okres od 26 listopada 2012 roku do 8 listopada 2015 roku. Spłata pożyczki wraz z odsetkami miała następować w miesięcznych ratach zgodnie z harmonogramem spłaty. Pierwsze 35 rat wynosiło po 1000 zł i ostatnia 36 rata kwotę 20732,50 zł. Pożyczka oprocentowana była według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd (...), wynoszącej w dniu zawarcia umowy 11% w skali roku. Maksymalna stopa procentowa nie mogła przekroczyć w stosunku rocznym czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 56132,50 zł. Poręczycielem umowy była pozwana Z. P..

(umowa pożyczki k. 45- 49, regulamin k. 50- 52, harmonogram spłaty k. 55, wniosek o przyznanie pożyczki k. 149-151, deklaracja poręczyciela k. 152)

S. M. nie regulowała terminowo należności wynikających z umowy pożyczki. Pismami z dnia 14 stycznia 2014 roku, 11 lipca 2016 roku, 18 sierpnia 2016 roku powód wezwał pozwane do spłaty zadłużenia.

(wezwania do zapłaty k. 59- 64, k. 135- 136)

S. M. zwracała się do strony pozwanej o dokonanie restrukturyzacji zadłużenia.

(pisma k. 113-117, k. 122-126, k. 153-159)

Pozwana zapłaciła 44 raty na łączną kwotę 37.260,40 zł. Z kwoty tej zarachowano: 78 zł na poczet opłat windykacyjnych, 910,57 zł na poczet odsetek karnych, 10379,54 zł na poczet odsetek umownych oraz 25892,29 zł na poczet kapitału.

(wykaz wpłat k. 112, prezentacja wpłat k. 132-134)

Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: kapitał w kwocie 19.107,71 zł oraz odsetki karne w kwocie 4.785,54 zł.

(wyliczenie k. 65)

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych ogłosił upadłość Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo- Kredytowej w W. z siedzibą w W.. Wyznaczono syndyka masy upadłości.

(postanowienia k. 35, k. 36)

S. M. zatrudniona jest na umowę o pracę na czas nieokreślony. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2200 zł netto. Prowadzi gospodarstwo domowe z mężem, który otrzymuje najniższe wynagrodzenie. Oboje nie mają nikogo na utrzymaniu. Małżonkowie pozostają we wspólności majątkowej. Nie mają potrąceń z wynagrodzeń ani innych dochodów, oszczędności. Nie posiadają innego zadłużenia poza tą sprawą. Pozwana może spłacać zadłużenie miesięczną ratą w kwocie 500 zł.

(zeznania pozwanej k. 164)

Z. P. utrzymuje się z emerytury w wysokości 1100 -1200 zł netto. Ponadto prowadzi działalność gospodarczą-księgowość, z której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 3000 zł. Gospodarstwo domowe prowadzi z mężem, który ma emeryturę netto 2500 zł. Małżonkowie nie mają innych dochodów, potrąceń z emerytur. Poza zobowiązaniem objętym tą sprawą nie posiadają innych zobowiązań. Pozwana pomaga synowi i wnukom. Może spłacać zadłużenie miesięczną ratą w kwocie 500 zł.

(zeznania pozwanej k. 164)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Pozwane dokonały skutecznego uznania powództwa w zakresie należności głównej jak i odsetek. Sąd jest związany uznaniem powództwa (213 § 2 k.p.c.), chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Należy stwierdzić, że żadna z tych przesłanek negatywnych nie zachodziła- w świetle dokumentów złożonych przez powoda- w niniejszej sprawie, dlatego orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Na podstawie art. 320 k.p.c. Sąd rozłożył na raty dochodzone świadczenie. Ochrona, jaką zapewnia dłużnikowi art. 320 k.p.c., nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Jednakże instytucja z art. 320 k.p.c. nie służy tylko zabezpieczeniu interesów pozwanego, lecz może przynieść także korzyść powodowi, chroniąc tego ostatniego przed podjęciem bezskutecznej egzekucji (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 16 kwietnia 2014 roku, I ACa 120/14; wyrok Sądu Najwyższego z 3 kwietnia 2014 roku, V CSK 302/13).

Sąd uznał, że okoliczności osobiste i majątkowe zachodzące po stronie pozwanych pozwalają uznać, że jest to wypadek szczególnie uzasadniony, aby płatność roszczenia rozłożyć na raty. Pozwane nie mają wartościowych składników majątku ani oszczędności. Nie są w stanie jednorazowo spłacić powoda. Każda z pozwanych uzyskuje dochody, z których realnie jest w stanie spłacić kwotę po 500 zł miesięcznych rat, co daje łącznie kwotę 1000 zł miesięcznie. Ponadto, pozwane przed wytoczeniem powództwa zwracały się do powoda o restrukturyzację zadłużenia i deklarowały gotowość ratalnej spłaty pozostałej części zadłużenia. Zdaniem Sądu jest to także ważny argument aby zastosować wobec nich dobrodziejstwo rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty.

Sąd rozłożył należność na 24 raty. Taki okres spłaty zadłużenia jest dość krótki, nie narusza nadmiernie interesów powoda, a pozwany pozwala uniknąć kosztów postępowania egzekucyjnego, czyli zachowany jest podstawowy cel instytucji przewidzianej w art. 320 k.p.c. Rozłożenie na raty umożliwia dłużnikowi znajdującemu się w trudnej sytuacji materialnej, wywiązanie się z obowiązku świadczenia, tym bardziej, że rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat, przysługują one natomiast od daty wymagalności do daty wyroku (por. mającą moc zasady prawnej uchwałę składu siedmiu sędziów SN z dnia 22 września 1970r. III PZP 11/70 OSNC z 1971r. oraz uchwałę z dnia 15 grudnia 2006r. III CZP 126/06, OSNC z 2007r. Nr 10, poz. 147). Rozłożenie zasądzonej należności na raty na podstawie art. 320 k.p.c. nie uchyla obowiązku płacenia, a tym samym i zasądzenia odsetek za opóźnienie lub odsetek zwłoki. Wskutek rozłożenia na raty zasądzonego świadczenia terminy spłaty ratalnych świadczeń są od tej chwili inne,

późniejsze. Odsetki za opóźnienie lub zwłokę będą przysługiwać wierzycielowi od dnia, w którym uchybił płatności poszczególnych rat. Natomiast od daty wyrokowania do wyznaczonego terminu spłaty nie przysługują wierzycielowi odsetki za zwłokę czy opóźnienie. Z uwagi na zastosowanie art. 320 k.p.c., mimo uznania powództwa przez pozwane, nie nadano z urzędu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności (art. 333 §1 pkt 2 k.p.c.).

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 105 k.p.c. zasądzając na rzecz powoda od pozwanych solidarnie kwotę 3933 zł, na którą składały się: uiszczona opłata od pozwu w kwocie 299 zł, opłata skarbową od pełnomocnictw w wysokości 34 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej tj. 3600 zł.